

Henviſningen aldeles ikke til Nytte, og ſkulde et ſaadant Forſlag fremkomme, ja, da har vi atter Leilighed til at overveie, hvorvidt dette Forſlag ſer ſaaledes ud, at vi kunne give det vor Stemme eller ikke. Det er alſaa ingenlunde nogen endelig Beſlutning i denne Sag; der her tages, det er kun en begyndende Beſlutning, hvis Følger vi kunne ſtoppe op med eller angive andre, hvis vi troe, at de blive for ſtore; men Maximum af Følgerne kunne vi let overſe allerede nu. Naar det ærede Medlem fra Sorø Amts 3die Valgkreds udtalte, at han vilde betragte Vedtagelſen af denne Henſtilling, ſom om Thinget vilde træde tilbage fra det Skridt eller fra den Billie, det tidligere har udtalt, at ville ſtaffe Beſtyttelſen, idet han mente, at dette var ligesom at ſtyrke Beſtyttelſen, ſaa kan Ingen forhindre det ærede Medlem i at have ſin Betragtning; men han maa tillade Andre at have en modsat Betragtning, og jeg ſtiller for mit Vedkommende min Opfattelſe mod hans, at jeg ikke i Indſtillingens Vedtagelſe vil ſe Nogetſomhelſt af det, det ærede Medlem lagde dert. Naar han dernæſt truede os med, at Følgen af Indſtillingens Vedtagelſe kunde blive, at han tog ſit Toldlovsforſlag tilbage, ſom han har indbragt, ſaa vil jeg ikke ſige noget Videre derimod. Jeg kan kun ſige for mit Vedkommende, at jeg ikke vilde ſælbe Laarer derover. Jeg kan ikke ſkjønne rettere, end at det ærede Mindretal og de ærede Medlemmer, der have ſluttet ſig til dets Motivering, have gjort Flertallet og Indſtillingen Uret, idet de kun have ſet paa den ene Side af Sagen og ikke paa Sagen i ſin Almindelighed. — Der er et enkelt Punkt, ſom jeg onſker at ſige et Par Ord om, og det er angaaende Penſioneringen af Underklaſſerne. Som den ærede Ordſpører alt har gjort opmærksom paa, har det været nærværende for tidligere Udvalg, der have behandlet denne Sag, at Penſionsreglerne for diſe Folk ere meget ugunſtige, og at der billigvis bør, indenfor en vis Begrænsning, tages Henſyn dertil ved den foreſtaaende Reviſion af Penſionsbeſtemmelſerne for diſe Beſtillingſmænd. Jeg tror, at det vil blive Tilfældet, og at Udvalget, der behandler diſe Sager, vil gaa i det tidligere Udvalgs Lantegang med Henſyn til denne Sag.

Ordſpøreren (Th. Nielsen): Den Sag, ſom nu har været ſaa meget omdebatteret, nemlig Indſtillingen under Nr. 15, ſkal jeg ikke komme vidtløftig ind paa. Jeg tror, den er ſtruet op til en Øide, ſom ſlet ikke behøvedes, og ſom ſlet ikke foreligger hverken iſølge Betænkningen eller iſølge Indſtillingen; det viſte ſig jo endog, at det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Lauber) ikke ganſke har læſt endogſaa den første Del af Betænkningen; thi det ſiges udtrykkelig — og han har ingen Proteſt gjort derimod — at orſaavdt — og Andet ſagde jeg heller ikke —

Erfaringen maatte bekræfte, at der er Uret tilſtede overfor Fabrikken, ſaa kunde man onſte Loven revideret, — jeg vil haabe, at det ærede Medlem ogſaa er med dertil. Andet ſtaar der ikke, og han har ikke proteſteret derimod; men hans første Foredrag gif ud paa, ſom var han ikke enig i det, ſom ſtaar i Betænkningen. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm) ſaævede i den ſamme Wildfarelſe. Det ſkal jeg alſaa ikke videre imøbegaa; thi Betænkningen ſelv ſiger klart nok, hvorom Udvalget er enig, og hvorom det er uenigt, og al den Tale om Arbejde, om at øſe Penge ud til Fabrikker og om Beſtyttelſe, ſom det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds kom med, er helt hen i Veiret. Thi her er ikke Tale om at øſe Penge ud, her er ikke Tale om at beſtytte i mindſte Maade. Vi have tvertimod ſagt, at vi ikke ville forlade Grundlaget, hvorpaa Loven hviler, og naar der tales om at berige Aktionærerne, tror jeg ikke, at de blive fede af 4 pCt. Jeg ſkal virkelig ikke ſige Mere om denne Sag, thi jeg tror, at der allerede er ſagt nok derom. Jeg hører endogſaa, at der er Medlemmer, der tro, at Roedyrkingen i det Sele taget er ſkadelig. Den, der tror det, er jeg overbevist om, at jeg ikke kan overbevise, og det vil derfor være overflødigt at indlade ſig derpaa, ſaameget mere ſom Roedyrkingen egentlig ſtrengt taget ligge udenfor denne Sag, da der kun er Forſlag om at komme Fabrikken til Hjælp i dens Forſøg, i dens Begyndelſe. — Derimod ſkal jeg ſige et Par Ord til det ærede Medlem fra Fredericia (Gad). Han ſagde, at Staten ikke kunde være beſkjendt at nægte at give denne Vaabenmeſter 346 Rd. Han ſkal henvende ſin Bebreidſel i ſaa Henſeende til den høitærede Finantsminiſter, thi til ham har den vedkommende Penſionist gjentagende Gange henvendt ſig. Det ærede Medlem ſagde endvidere, at han ikke kunde forſtaa Betænkningen, naar det var ſagt, at denne Sag er afgjort for flere Aar ſiden. Jeg ſkal henviſe ham til det Andragende, han ſelv har indleveret, og hvormed der følger et Bilag, ſom er undertegnet af Invalidebeſtyrelſen den 7de Februar 1872. I denne Skrivelſe, ſom jeg naturligviis ikke kan oplæſe, men ſom jeg ikke tvivler om, at han vil tro, at jeg refererer rigtigt, ſtaar der udtrykkelig, at Miniſteren kan ikke give ham Mere, thi han havde allerede faaet Mere end ſin Ret, idet han havde faaet et Aar, for hvilket han ingen Ret havde til Penſion. Om Finantsminiſteren, uagtet han har givet ham Mere end hans Ret, ikke har ſøgt Efterbevilling, er et andet Spørgsmaal; jeg tror, at han burde have gjort det, men en ſaadan mindre Sag kan være bleven overſet. Jeg tror derfor, at Betænkningen er forſtaelig, naar den ſiger, at Sagen er afgjort for flere Aar ſiden, og at der ved Efterbevilling er givet Manden Penſion for Finantsaaret 1870—71 (Afbrudſelſe af Gad); ja, det ſtaar udtrykkelig i Skrivelſen, ſom er til det ærede Medlems Raadighed,